In slechts enkele maanden tijd hebben de franse, nederlandse en andere europese melkveehouders zich in het European Milk Board verenigd rond een gezamenlijk project, een project om te overleven en tegelijkertijd een projet voor de toekomst.

Allereerst om te overleven.
De uitspraak is opzettelijk sterk gesteld, maar hij geeft de schrikbarende werkelijkheid weer zoals we die bij de boeren waarnemen.

Veel te veel collega's hebben ons verlaten, in stilte, zonder ophef, zoals ze geleefd hebben, met als enige uitweg de stap zonder weg terug, echtgenote en kinderen, ouders, eigendommen en levensdoel achterlatend, alleen, onteerd, niet in staat zijnd een met mijnen bezaaid terrein over te steken.

Ik heb, wat mijn huidige positie betreft, slechts spijt van het feit dat ik niet vroeg genoeg ben geweest om ze te helpen.

Er bestaan épidémien die je niet ziet, maar die ons vernietigen, ALLEMAAL, in stilte.

Voor hen, voor ons, voor ons allen, is het onze plicht te vechten tot het einde om een project, een etiek, een filosifie door te zetten, kortom te vechten voor een TOEKOMST. Deze wens is geen utopie

Zij is niet utopisch want ze wordt ondersteund door 140.000 europese veehouders, waar wij de boeren bij kunnen tellen die al met handen en voeten aan het systeem gebonden zitten, vast in een opgelegd denkpatroon of zij die, net als wij het eens waren, gemanipuleerd zijn en die binnenkort wakker zullen worden.

Zij is niet utopisch omdat het de wil is van de consument, het volk, van een ieder die ook maar een minimum aan realisme en objectiviteit kent.

Slechts enkele kleurloze, geurloze, spekulanten zien het als een utopie vergelijkbaar met hun enige financiele pleziertje

Wie kan ons verwijten, woorden als : weiland, hooi, rosé, onweersbui, hooivork, room, haan en zelfs mest in onze woordenschat te willen houden ?

Wie kan ons verwijten een landbouw met gezinsbedrijven te willen behouden ?

Wie kan ons ervan weerhouden hen te verdedigen die geinvesteerd hebben om onze voedselvoorziening te garanderen, om onze gevestigde of nog te vestigen jonge boeren, kortom onze toekomst, te verdedigen

Wie kan ons tegenhouden ons land en landschap te verdedigen om zodoende productie en landschapsonderhoud verbonden te houden.

Wie wil er éénvormige melkfabrieken, voorgevormd, vervuilend, passie en diversiteit vernietigend.

Wie wil doorgaan op deze weg van overproductie en het milieu, duizenden melkveehouders en het lot van ontwikkelingslanden opofferen aan de roep naar geld.

Wie kan ons tegenhouden gezonde, IKB, diervriendelijke en milieuvriendelijke melk te produceren?

Wie kan ons tegenhouden onze arbeid zijn waarde terug te geven ?

Wie kan ons ervan weerhouden te strijden tegen onze slavernij en zo onze maatschappelijke en economische plaats in de samenleving terug te vinden.

Zoals ik al eerder zei, misschien enkele spekulateurs ….
Maar met voldoende ondersteuning …
Want, sinds weken en weken zijn onze waarschuwingen, onderhandelingen met onze politici, vertegenwoordigers, allerhande besluitvormers zonder resultaat gebleven.

Slechts het uiterste pressiemiddel, een melkstaking, kan ons onze eisen genoeg druk bij zetten.

Zelfs wanneer vandaag geen enkele boer de financiele capaciteit heeft deze zelfmutilatie te starten, die tot doel heeft alle staats en europese niveau's wakker te schudden en bewust te maken van de extreme situatie. Onze grondstof heeft geen waarde, dus wordt er ook geen handel mee bedreven.

Wij bezitten onze grondstoffen, geen sector zonder grondstoffen.

Deze actie, zoals de APLI ze altijd verdedigd heeft in al haar uitspraken, is een vrijwillig, individueel besluit, genomen in eer en geweten.

Ik roep alle lokale, nationale en europese besluitvormers op hun ideologisch en verdeeldheidzaaiende debat op te geven en onze eisen in te willigen en in praktijk te brengen.

Ik roep alle consumenten op onze acties en actievoerders te steunen. Het voor u en met u, gezamenlijk kunnen we winnen.
Ik roep andere landbouwsectoren op, waarvan de toekomst er ook donker uitziet maar die niet ons pressiemiddel hebben, dat legaal is, personen en eigendommen respekteert, ons te ondersteunen met alle geweldloze middelen die mogelijk zijn en onze actiemethodes te respecteren.

Ik roep alle melkveehouders op om iedere politieke of ideologische afkomst te vergeten en simpelweg Europese melkstaker te worden.
Ik roep met nadruk alle boeren in Frankrijk, Nederland en Europa op zich aan te sluiten bij onze actie zodat het massaeffect onze standvastigheid benadrukt.
Ik roep alle stakers op, niet-stakers te respecteren in hun keuze.
Ik roep op tot het openen van de kranen, direct bij de volgende melkbeurt vanavond.

Deze europese protestactie is uniek, vooral omdat hij door boeren opgestart is.
Wij zijn bezig met de constructie van Europa …
Een Europa van mannen en vrouwen die werken, een Europa van mannen en vrouwen die consumeren, een Europa van mannen en vrouwen die leven. Een Europa van het volk. !!!!